

בש"פ 3261/14 - סימון חיים טבדידשווילי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 3261/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: סימון חיים טבדידשווילי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב עמ"ת 4488-04-14 שניתנה ביום 9.4.2014 על ידי כבוד השופט ע' מודריק

בשם המבקש: עו"ד ליאור גולן ועו"ד זהר משה

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 9.4.2014, בגדרה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית המשפט השלום בתל אביב-יפו (השופטת מ' בן ארי) מיום 26.3.2014, בה נקבע כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות בעניינו של המבקש ובית המשפט הורה על עריכת תסקיר מבחן לפני קבלת ההחלטה הסופית בבקשה למעצרו עד תום ההליכים.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת זקן והתפרצות למקום מגורים. לפי המתואר בכתב האישום, בתאריך 19.5.2010 שהתה הגב' ר.ב. ילידת 1931 (להלן: המתלוננת) בסלון דירתה, כאשר המבקש התפרץ לדירה כשהוא רעול פנים, והכה בה באמצעות הפעלת שוקר חשמלי על מותניה, פניה, ידיה ורגליה. בתגובה, החלה המתלוננת להיאבק במבקש, הסירה את כיסוי פניו ושרטה אותו עד שנמלט מהמקום. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלוננת חבלות ונפיחות בפניה ובראשה, והיא אושפזה במשך מספר ימים בבית החולים לאחר שחשה בליבה.

המבקש נעצר רק ביום 13.3.2014 כמעט ארבע שנים לאחר האירוע, לאחר שדגימת ד.נ.א שנלקחה ממנו עקב מעצרו, בחשד לביצוע עבירת התפרצות בינואר 2014, נמצאה תואמת לדגימה שנלקחה מציפורנה של המתלוננת בתיק דנן.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה כנגד המבקש בקשה למעצר עד תום ההליכים, ואציין כי למבקש עבר

פלילי מכביד הכולל עבירות רכוש ואלימות מהשנים 2004-2011. בהיעדר מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה, הורה בית המשפט השלום על הארכת מעצרו של המבקש עד לקבלת תסקיר מבחן.

כנגד החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי שנדחה בהחלטה מיום 9.4.2014.

3. על כך נסבה בקשת רשות הערר שבפניי, שהוגשה ביום 8.5.2014, כחודש לאחר החלטת בית המשפט המחוזי, כאשר ביני לביני הוגש לבית משפט השלום תסקיר מעצר ביום 22.4.2014 במסגרתו נתבקש בית המשפט השלום להורות על הגשת תסקיר משלים, מאחר שנבצר משירות המבחן להיפגש עם המבקש בבית המעצר. בית משפט השלום הורה בהחלטתו מיום 23.4.2014 כי התסקיר יוגש עד ליום 14.5.2014 וקבע דיון המשך ליום 15.5.2014.

5. דין הבקשה להידחות. חרף ניסיונו של המבקש לעטות על בקשתו אצטלה עקרונית היא אינה מגלה עילה להתערבות בגלגול שלישי, ועניינו ביישום קונקרטי של בחינת עילת המסוכנות על עניינו הפרטני של המבקש (ראו בש"פ 5520/13 דיאב נ' מדינת ישראל, פסקה 4 והאסמכתאות שם (20.8.2013)).

יתר על כן, עניינו בשלב ביניים, בין החלטת בית המשפט השלום כי קיימת עילת מעצר לבין בחינת האפשרות לשחרר המבקש לחלופת מעצר לאחר שיתקבל תסקיר המבחן בעניינו. בית משפט זה יטה שלא להיעתר לערר בשלב ביניים עד להחלטה סופית של הערכאה הדיונית בשאלת המעצר עד תום ההליכים. כך, לגבי "גלגול שני", קל וחומר ב"גלגול שלישי" (בש"פ 1349/14 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 5 והאסמכתאות שם (2.3.2014)). כאמור, בית המשפט השלום קבע דיון בעניין התסקיר המשלים ביום 15.5.2014, אין אפוא מקום שבית המשפט זה יידרש לסוגיות שמעלה המבקש טרם סיימה הערכאה הדיונית את מלאכתה.

7. בנסיבות אלה, אני סבור כי לא היה מקום מלכתחילה להגשת בקשת רשות הערר והיא נדחית ללא צורך בתגובת המשיבה.

ניתנה היום, ט"ו באייר התשע"ד (15.5.2014).

שׁוֹפֵט